

В „Република“
излиза всѣка Сѣбота

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1.50 левъ
„ 6 „ 2.50 „
„ 1 година 5 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 4 лева
„ 1 година 7.50 „

Абонирането става направо въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвѣ пжѣ и по 10 ст. на всѣки послѣдующиъ.

За обявленията на I стр — съ особно споразумѣние

Сждеб. пристави плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* Всичко за народа и всичко чрезъ народа *

Съ настоящия брой „Република“ встъпва въ послѣдното си тримѣсечие. За да не спираме вѣстника, умоляваме г. г. абонатитѣ си да си прѣдплатятъ абонамента, въ който случай ще получатъ и премията на вѣстника „Послание къмъ Бога“ отъ Вася Пелагичъ.

Администрацията.

Скръбно извѣстие

Съ съкрушено сърдце и прѣпълнена отъ скръбъ душа извѣстяваме на роднини, приятели и познайници, че незабравимий ни съпругъ, братъ и баща

Димитръ Г. Гидиковъ

на 3 Ноември 1899 г. часътъ въ 4 прѣди обѣдъ слѣдъ 2 мѣсечно болѣдуване прѣдаде Богу духъ на 45 год. възраст.

гр. Ямболъ, 10 Ноември 1899 год.

Отъ опечаленитѣ:

Съпруга: — **Калуда**, Сестра — **Маламка**, Дъщери — **Димитрина** и **Невенка**.

Учителъ педагогистъ съ тригодишна практика търси частни уроци.

Споразумение въ редакцията. 2—2

Книжовно извѣстие.

Готовъ е за печатъ

АДОЛФЪ,

прочутото класическо съчинение (ше-дъвра) на Бенжаменъ Констанъ.

прѣв. отъ френски

Ив. Д. Стойновъ.

Обемъ — 5 до 6 печ. коли.

Желаещитѣ да го отпечататъ г. г. издатели се умоляватъ да се отнесатъ до Г. Стойновъ, учителъ въ Сливенъ. 3—3

Мисли на една глава

— Да. Азъ не слушамъ тѣкъ хланета,
Що ме лаятъ като псета
И расправятъ чакъ на Бога,
Че въскога — кога мога
Да доближа до хазната,
Азъ съмъ злото въ страната!

**

Нито храбри, нито слаби —
Не слушамъ азъ тѣкъ баби,
Що мжчатъ се да покажатъ,
Че разврата, въ който лаятъ,
Причината съмъ азъ — единичекъ.
Да — самъ — самичакъ!

Нито нѣкъ стари слушамъ — бѣлобради,
Що надваряватъ се въ женски свѣди
И скришомъ — ниско си пошепватъ:
Народа ни' и в' хомотъ емнатъ,
Че в' банкрутъ е нашия народъ
И, причината — чужденецъ е — отъ другъ порода!

**

И, кой би слушалъ тази смрадъ,
Коя диня салъ в' злорадъ,
Като си имамъ азъ ни властъ,
(За туй — убѣденъ самъ — държа басъ),
Хора гладни, голи, боси,
Кои, отъ злоба, наричатъ: „безсъвѣстни тепельози“!

**

Но, въ словата на тѣкъ хланета,
Що грукатъ ми като прасета;
Въ борба имъ, ужъ, идеята,
Азъ съзирамъ сила чародѣйна,
Коя влачи и граждани и селене
И менъ влачи (казвамъ скрито) — за Ломъ — Рене!

Сливенъ, 13 ноември 1899 г.

Напослѣдъкъ въ Македония ставатъ работи, които могатъ да бждатъ прѣдвѣстие на сериозни политически заплѣтени. Подъ непрѣстаннитѣ настоявания на Сърбското правителство, Турското првителство е направило натискъ върху гръцката патрияршия и тази е припознала сърбина Фирмилиана за Скопски митрополитъ. Тоя актъ възбужда духоветъ не само въ Скопската епархия, но и въ цѣла Македония, тѣй като явно личи какво се гони съ него. Турското правителство съединява гръцизма съ сърбизма и ги насърчава официално да работятъ противъ българщината. Но тука не се спира работата. Портата се е заела систематически да прѣслѣдва българитѣ въ Македония, като си служи главно съ сръбската пропаганда, която нѣма никаква почва тамъ и слѣдователно не прѣдставлява опасностъ за Турция. За да подготви почвата за назначението на други двама сърби владици въ Велесъ и Дебъръ, дѣто кьоравъ сърбоманъ нѣма, то е пратило войска въ Велесъ за да тероризира българското население съ бой, арести, убийства, интернирания и всѣкакви жестокости. Множество първенци българи сж били изпозаторени. Населението въ Велесъ е крайно възбудено и възможно е да произлѣзатъ сериозни смущения.

На какво се длѣжи всичко това? На халаватата политика на нашето правителство, ще отговоримъ безъ забикалки ний. Наистина Турция прѣслѣдва българския елементъ въ Македония и трѣси случай да го омаломощи, та сегашнитѣ и дѣйствия

се инспириратъ отъ тая политика. Но тя не би смѣла да я прокарва тѣй безочливо и провакаторски, тѣй явно въ нашъ ушърбъ, ако знаеше, че ний сме държава, която не ще остави така безцеремонно да я ритатъ въ най-болното и, най-светото и мѣсто. Отъ нѣколко години насамъ ний правимъ всичко, за да дадемъ на Турция да разбере, че сме подла държава, готова да подложи гръбъ на всички чужди влияния. Ний водимъ една политика, която може напълно да се нарѣче лакейска. Лакеи отвѣтрѣ, лакеи отвѣнъ — ето до какво доредже достигна България подъ честитото управление на княза Фердинанда. Юнашкото българско плѣме сѣкашъ се е изродило въ плѣме раболѣпно, готово три пжти митани да струва и кървавитѣ skutove на тиранитѣ да цѣлува за нещастни дрѣнкалки и благоволения, вмѣсто изпълнено съ съзнанието на дълга къмъ отечеството и поробенитѣ братя да заяви чрезъ своитѣ управници разумно, но твърдо своето неизмѣнно рѣшение да пази достоинството си, правата си. Халаватата политика на Стоиловци, Грековци и Иванчовци докара днесъ работата до тамъ, че една натупана отъ насъ страна при Сливница да си увира гагата въ наши земи и да иска да печели на нашъ гръбъ, а пѣкъ ний да подсмърчае безсилни отстрани и да нѣмаме смѣлостта да защитимъ най-жизненитѣ си интереси. Ний оставихме заинтересувани страни да ни оплѣтатъ финансово съ гибелни договори, да ни свържатъ рѣцѣтѣ стратегически, като изоставеме построяването на важни линии и като отдаваме въ чужда експлоатация други. И днесъ прѣдъ явното прѣдизвикателство, прѣдъ оскърбленията, като ни се правятъ така безочливо, прѣдъ съвсѣмъ очевидното прѣслѣдуване на нашето дѣло, ний стоимъ прѣдъ босфорския кръвникъ съ сжщето лакейство и страхопочитание, както нашитѣ министри стоятъ прѣдъ княза Фердинанда.

Дворцовиятъ режимъ не се е заелъ само да обърне България на една мушия отъ нископоклонни и бездушни подданници, но и да разпокъса отечеството ни, да продаде на нашитѣ неприятели най-скжпитѣ интереси на народа ни. Економическото и финансово поробване на страната ни съ гибелнитѣ договори е прелюдия на ония политически замисли, които отдавна зрѣятъ въ Виенския дворецъ. Лендербанкъ е авангарда на австрийскитѣ войски. А агентътъ и на едното, и на другото за България всѣки българинъ го знае.

разноски желѣзницата Свищовъ—Градище. Ето какъ свищовчени знаятъ да работятъ за бѣдѣщето на града си. Тѣ гледатъ да не пропуснатъ сегашната сесия на събраниято, а ний Сливенци още не сме нищо направили за много полжсата линия до града ни. Тѣ като граждани тѣ ни сж се заинтересували вече съ подигнатата отъ насъ идея, желателно е да се пристъпи вече къмъ по-осѣзателна дѣятелност. Едно събрание отъ граждани, гдѣто да се обсъди въпроса въ присѣдствието на г. кмета и г-да инжинери е вече налѣжаще.

Една малка икономия. Военнитѣ не обичатъ твърдѣ да имъ се правятъ смѣтки и да имъ се говори за икономии, макаръ да харчатъ най-много и по нѣкога бѣзъ смѣтка, но въ тѣзи тѣжки врѣмена е извинително за гражданитѣ да имъ откажатъ това удоволствие. Единъ гражданинъ, който е ималъ случай да види и чуе нѣкой интимни работи изъ живота на военнитѣ, ни предава слѣдущето. Една дивизия има въ мирно врѣме 12 души лѣкари (единъ дивизионенъ, единъ началникъ на дивиз. болница, 6 старши и 4 младши лѣкари) и 2 аптекари. Половината отъ тѣхъ работятъ само по 4 мѣсеца въ годината, а останалитѣ се подписватъ само на края на мѣсеца за получване на заплатата. За дивизионната болница се харчи въ годината не по малко отъ 10000 лева, за наемъ, мобилировка, инструменти и др. и 10,000 лева за лѣкари и фелдшери. Каква е ползата отъ послѣднитѣ може всѣкой да си обясни, като вземе прѣдъ видъ, че всички почти началници на болницитѣ сж излѣзли прѣди 20 години отъ фелдшерското училище въ Цариградъ, че фелдшеритѣ имъ сж ученици на сжщитѣ и че санитарнитѣ ни работи въ войската не сж отишли до сега по далечъ отъ това което е направено въ Турция. Лѣкуването и работитѣ въ тия болници никой не контролира и тамъ много пжти ставатъ чудни работи. Въ дивизионитѣ аптечни складове се държатъ лѣкарства за 60—80000 лева, които въ военно врѣме за нищо нѣма да послужатъ, понеже сж станали негодни и служатъ само да пълнатъ очитѣ на голѣмцитѣ. Най-необходимитѣ лѣкарства за мирно врѣме никога не достигатъ, защото тамъ ставатъ напр. слѣдущитѣ работи: липовъ цвѣтъ, лай-лай-кучка, нишеста и др. растения се исписватъ отъ странство, когато тѣ могатъ да се набератъ изобилно по нашитѣ гори и полета; тамъ се лѣкува съ лѣкарства и методи, които отдавна сж захвърлени. За единъ полкъ на една година се дава 500 грамма хининъ, а дивизионния лѣкаръ взема само за своя нужда (?) всѣка седмица по 10 грамма, а на унтерофицеритѣ и семействата имъ се откъзва и половинъ грамъ по икономически съображения. Но дивизионния лѣкаръ може да исписва сжпжи желѣзни прахове, рибено масло, брашно за дѣца миризливи масла и т. н. за себе си и семействата на голѣмцитѣ, понеже за войницитѣ не сж нужни. Въ складоветѣ нѣма нищо приготвено и распрѣдѣлено за мобилизация, защото за това никой не се интересува. Въ една дивизионна болница постъпватъ не повече отъ 30 души въ мѣсеца и то често болни които би могли да се помѣстятъ въ всѣка гражданска болница съ по 50 стотинки разноски за день, както правятъ въ всички градове, гдѣто нѣма дивизионни болници.

Само съ закриването на половината отъ тѣзи тембелски длѣжности и на дивизионнитѣ болници държавата печели 200,000 лева, безъ да пострада нѣщо военното дѣло, защото въ военно врѣме гражданскитѣ лѣкари до единъ ставатъ военни, ако ли пжкъ не е необходимата тѣзи икономия нека се употреби за доставяне на санитарни кола, носилки, санитарни вагони за военно врѣме, които сж много по необходимии и отъ които нѣма слѣди въ войската ни.

Попъ Щилиянъ Ковачевъ познатъ въ Ямболъ по раздаване брашно на бѣднитѣ е побуждалъ гражданитѣ да заявяватъ противъ даванието вечеринки отъ социалиститѣ.

Не му ли се ще на светиня му да му испратимъ нѣколко торби брашно за раздаване на бѣднитѣ?!

Какво става по чужбена Франция

Парижскитѣ социалисти и федералния съвѣтъ на френската работническа партия, отпразднували за спомѣнъ XXI годишнина отъ социалистическия конгресъ въ Марсилия, съ една конференция подъ прѣдседателството на гражданитѣ Гедъ и Лафаргъ. Освѣнъ спомѣнатитѣ горѣ граждани, държали рѣчи: Зеваесъ, депутатъ,

бившъ членъ на комуната; Фаржатъ отъ националния съвѣтъ; Осминъ и Фалипу отъ федералния съвѣтъ; Дюпюи и Висингера отъ парижскитѣ социалисти.

Всичкитѣ рѣчи биле добрѣ аплодирани, понеже ораторитѣ и публиката биле весели и въодушевени.

— **Благодарение** съединението и духътъ на солидарностъ, за който дадоха доказателства въ борбата, дикмеджитѣ отъ Вриние-о-Боа спечелиха стачката.

— **Въ Сендъ Етионъ** работницитѣ рудокопачи празнували годишнината отъ основанието на дружеството си. Въ празника взелъ участие и депутатъ социалистъ Chauvière който държалъ една блѣскава рѣчь, като прѣпоръчвалъ работническата организация и излагалъ социалистическия учения. Като свършилъ, ораторътъ билъ аплодиранъ отъ множеството, което викало „да живѣе пролетарията“ „да живѣе работническата емансипация“

— **И въ Франция** църквата, която съ мръснитѣ си дѣла съвѣсмъ се е компрометирала прѣдъ съзнателнитѣ работници съ тѣи нарѣчената „Лионска афера“, съвѣсмъ се опятни и тежко и горко на подържателитѣ и чернокапци, които единъ день като поета ще бждатъ разкъсани отъ възмутениятъ народъ.

Прѣди нѣколко мѣсеца въ единъ мъжеки пансионъ въ Лионъ, единъ мерзавецъ чернокапецъ, заедно съ нѣколко свои колеги отъ сжщия и други пансионери, удовлетворили скотскитѣ си страсти, като изчасилили едно дванадесетъ год. момче, което, вслѣдствие страданията умрело. Полицията веднага арестувала една група отъ тѣзи свѣщенни воспитатели, които при разпита не се признали въ това злодѣяние, но вѣстницитѣ отъ 10 того ни съобщаватъ, че единъ отъ тѣхъ, Фламидиенъ Рабо, се призналъ, като издалъ една доза на свои другари, които правѣли сжщото съ малкитѣ дѣчца. Цѣла Франция е възмутена отъ злодѣянията на тѣзи мизерени възпитатели въ училището и църквата. За това сумма бащи и майки не испращатъ вече дѣцата си въ пансионери, въ които учителствуватъ попове.

— **Телеграфната** агенция съобщава отъ Парижъ съ дата 8 того, че прѣдседателя на републиката, г. Лубе, заобиколенъ отъ министритѣ, сенатори, депутати, градски съвѣтници и мнозина кметове отъ провинцията, присѣдствувалъ на откриванието памятника за триумфа на републиката. г. Лубе, билъ прѣдметъ на особенно горѣци и въодушевени акламирани. Министръ прѣдседателя, г. Валдекъ—Руссо билъ тѣи сжщо живо акламиранъ. Никакви сериозни инциденти не се случили.

На единъ банкетъ, даденъ въ градския домъ, министръ прѣдседателя, г. Валдекъ—Руссо, казалъ, че републиката е била сждбата на Франция. Той напомнилъ дѣлото на революцията и искалъ признателностъ къмъ дѣлото на дѣдитѣ си и непоколебимото довѣрие къмъ дѣлото на бждащето. Прѣзъ деня и вечерята имало 44 души арестувани.

Италия.

Прѣдачитѣ отъ Пези сж въ стачка. Искатъ намалението на 12 часовия работенъ день.

Трансваалъ

Театра на войната е все на сжщото мѣсто и актьоритѣ на Виктория много слабо си изпълняватъ ролитѣ. Буритѣ отъ всичкитѣ страни на прѣдватъ и съ все растящи сили нападатъ слабо дерижиранитѣ английски войски. Слухове циркуларатъ, че Ледисмитъ е падналъ вече въ ржцѣтъ на буритѣ, които сж окупирали Коленсо, Пиегресъ, Девдрупъ и Немптрूपъ. Тогава, каква е била сждбата на генералъ Уатъ съ 9-тѣхъ хиляди войници? Това не знаемъ още. Английската преса распространява фалшиви слухове, военното министерство мълчи и се прѣструва, та вслѣдствие това въ Лондонъ и провинцитѣ владѣе голѣма паника. Положителни извѣстия нѣмаме, но разбираме, че Чамберланъ, виновника на тази катастрофа, се готви да испраща още нѣколко кораби живо мѣсо за театара на войната.

Икономовъ & Бахчевановъ

търговци
на колониялни стоки

Въ гр. Сливенъ.

И. Г.

Имаме честъ да Ви съобщимъ, че досегашната ни търговска фирма „Андонъ А. Златановъ и С-ие“ се разтури по причина

на смъртта на една отъ съдружницитѣ ни, г-нъ Андонъ А. Златановъ, който се помина прѣди нѣколко дни, и, че ний долоподписанитѣ поехме всичкия активъ и пасивъ и всичкитѣ длѣгове и вересии на казаната фирма и ще продължаваме и за на прѣдъ сжщитѣ търговски операции подъ новата ни фирма „Икономовъ и Бахчевановъ“, която фирма е регистрирована вече при Сливенския Окрѣженъ Сждъ подъ № . . . , съгласно търговския законъ.

Като Ви молимъ да вземете бѣлѣжка отъ настоящето ни циркулярно, както и отъ подписитѣ ни по-долу, надѣваме се, че ще ни почтете съ сжщото довѣрие, което сте имали къмъ досегашната ни фирма.

Съ отлично почитание.

г. Иванаки А. Икономовъ ще подписва:

Ив. А. Икономовъ.

г. Иванъ Т. Бахчевановъ ще подписва:

Ив. Т. Бахчевановъ.

Скоро ще излѣзе отъ печатъ

драмата „Нещастие“ (отъ злонамѣрна умишленостъ)

отъ

Ив. Вълски

Обявление.

Долоподписаний, обявявамъ на интересующитѣ се, че имамъ готови за продаване 400,000 керемиди и 12,000 тухли испечени, които се намиратъ въ с. Артаклари. Условия за продажба най-износни.

За споразумѣние при **Никола П. Райновъ** — Сливенъ.

1—3

Обявление

№ 8673.

Сливенското градско общинско управление обявява на интересующитѣ се, че отдава на закуповачи, чрѣзъ публични търгове, събиранieto на доходитѣ отъ общинскитѣ даждия: 1) клането на добитъка (канъ-акчиж); 2) продажбата на добитъкъ (интизапъ); 3) тегление стокитѣ (кантариетѣ); 4) налога върху публичнитѣ търгове (теллалия); 5) отстъпване мѣста за сергии и 6) мѣрение хранитѣ (шиникчаликъ) за една година отъ 1-й Януарий до 31 Декемврий 1900 година.

1) Търга за клането на добитъка ще се произведе по тайна конкуренция на 7 идущий Декемврий часа отъ 10 до 12 преди пладнѣ, а перетържката на слѣдующия день въ сжщитѣ часове. Залого е 1500 лева. Прѣдложенията за търга и перетържката ще се приематъ часа до 11^{1/2}, а до 12 ще се отварятъ.

2) Търга за интизапа ще се произведе съ явна конкуренция на 7 Декемврий часа отъ 3 до 5 слѣдъ пладнѣ, а перетържката на слѣдующия день въ сжщитѣ часове. Залого е 200 л.

3) Търга за кантарието ще се произведе по явна конкуренция на 9 Декемврий часа отъ 10 до 12 прѣди пладнѣ, а перетържката на слѣдующия день въ сжщитѣ часове. Залого е 50 л.

4) Търга за теллалието ще се произведе по явна конкуренция на 9 Декемврий часа отъ 3 до 5 слѣдъ пладнѣ, а перетържката на слѣдующия день въ сжщитѣ часове. Залого е 150 лева.

5) Търга за сергийтѣ ще се произведе по явна конкуренция на 13 Декемврий часа отъ 10 до 12 прѣди пладнѣ, а перетържката на слѣдующия день въ сжщитѣ часове. Залого е 75 лева.

6) Търга за мѣрението ще се произведе по явна конкуренция на 13 Декемврий часа отъ 3 до 5 слѣдъ пладнѣ, а перетържката на слѣдующия день въ сжщитѣ часове. Залого е 350 л.

Отъ конкурентитѣ, освѣнъ залогъ, се изисква да прѣдставятъ и свидѣтелства за честностъ.

Поемнитѣ условия могатъ да се узнаватъ всѣки присѣдственъ день въ канцеларията на общинското управление.

Слѣдъ като се произведѣтъ окончателно горнитѣ търгове никакви заявления за наддавание нѣма да се взематъ подъ внимание.

гр. Сливенъ, 6 Ноември 1899 год.

П. Кметъ: **Т. Ирибоиновъ.**

Секретаръ: **Иор. Мандровъ.**